

EL POBLE: CATALA

Director: I. RIBERA i ROVIRA

Administrador-gerent: F. d'A. PLANAS

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
EST. 16. TELEFON 2298

ANY XII. NÚM. 3587 -- BARCELONA, DIUMENGE, 17 DE GENER DE 1915 -- UN NÚM. 5 CÉNTIMS

IMPRENTA I ESTEREOTIPIA
EST. 16. TELEFON 2298

Aspectes i impressions

L'ART DE LA GUERRA

No hi ha dubte. La guerra és brutalitzant.

Tot en la vida, a cada pas que es doni, va perdent poesia. És la ciutat substituïnt el camp, la perfídia substituïnt l'amistat, l'interès substituïnt l'amor. La mateixa poesia va morint-se. Avui tot és banal, fins la guerra.

Mireu la guerra d'ahir. La falange grega, els soldats nomenats hoplites, llavors armats amb la sarissa o llança de sis metres i trenta de llargada, escut, espasa curta i casc, marxant contra Darius i contra l'Egipte, la falange que féu la retirada dels deu mil comandada per Xenofont, la falange que al capdevall fou vençuda per la legió romana amb els seus velites i manipuls.

Però Darius passa, passa Juli Cèsar i ve la decadència. S'inventa la màquina de guerra, el pugilat és substituït pel combat de tirar l'eina feridora, les armes primitives són abandonades per massa feixugues i els centurions se veuen obligats a fer avençar els estols, les cohortes, a vergades. Llavors se següia tot el món a peu i és per això que els romans construïen tant sòlides carreteres i camí rals. Un combat era llavors certament una cosa rudimentària, però una cosa heroica. L'espasa s'encarava amb l'espasa, i la destrucció obria regularment; en l'exercici de la seva obligació, els crans enemics. Els germans ja llavors menyspreaven la defensiva i ja llavors avençaven en ordre compacte, en grans masses de combatents. Es atàvia, doncs, la tàctica de formació en massa, tant lloada pels Frederics, els Moltkes i els vons der Gotlitz i der Klucks.

No obstant, la guerra encara era una cosa digna de veure's. Quan el frank llençava la llança contra el seu enemic i amb ella obligava a abaixar-se l'escut del seu adversari, amb la seva destrucció de dos talls li obria el cap, llavors.

L'edat mitjana ens va portar la noble cavalleria; la dels tornejos, la dels paladins, la de les ordres marcial. Llavors les armadures eren obres d'art i s'havia de tenir bon cop d'ull i fermesa al puny per abonyegar un elm, desfer els espatllars o travessar la malla o la gorguera d'un noble senyor de penó i castell. El montant, l'espasa i la llança eren el tot. Encara no es coneixia aquest terratrèmol esferidor que fou l'artilleria. La guerra era heroica i digna, quasi un torneig on hi havia noblesa, gallardia i braó. No havia arribat encara el dia en que un coix, un geperut o un bori enfilats dalt d'un arbre o darrera un marge, des de lluny podia matar covardament a Napoleó o a Juli Cèsar.

Armes feixugues, la catapulta i l'ariet, una gran viga encapçada de ferro que doscents o trescents homes impelien contra les muralles que es volien enderrocar. Naix l'artilleria de la boca elegant d'una columbrina. Vénen els arcabuzos, els mosquets i els trons, ja veritables canons. Avençant sempre, va creure's invencible l'infanteria prussiana perquè Frederic el Gran va pujar fins a 85.000 homes el seu exercit i perquè cada fusell d'un infant podia disparar tres trets per minut. Armes de carregar morosament per la boca, que en la nostra terra ompliren els cementiris durant tres llargues i cruents guerres civils.

En 1818, un anglès inventà el fulminant i aboleix la pedra foguera. Ve després el canó estriat, l'arma de carregar per la culata, i la Chassepot, tant anomenada a França. El canó passa a ser una eina complicadíssima. Del tro de pedra, la bombarda, o la columbrina lligada, s'ha vingut a parar als grans canons dels cuiracs, de 305 mm., canons que només poden disparar cent canonades i que cada un costa una fortuna i cada projectil milers de pessetes. A mida que els projectils augmenten de tamany, s'espesseixen les cuiraces. Tot això fa que la guerra devingui horrida i lleitia.

A Barcelona, ciutat de gents en aparença continents — però de ocultes explosions i rampells afrodísacs — el solatge de la joventut intel·lectual — periodistes cessants, bohemis poseurs, ments fallides abans d'esclatar, etc. — té un medi de fer algun quartet amb la literatura pornogràfica.

Així veureu que quan un d'aquests joves del vici literari necessita pagar al sastre, conjuntina tot seguit un primer número d'un setmanari indecent, no paga l'impresaria i plega després d'embutxacar-se uns quants rals.

Es cosa corrent. Ve a ésser un nou aspecte — més denigrant encara — d'aquell intel·lectualisme amorat de que parlava el nostre estimat company En Miquel i Planas. És l'intel·lectualisme pornogràfic.

Però lo interessant d'aquest nou aspecte del rebaixament del caràcter del novell escriptor barceloní, és que aquestes faccies pornogràfiques, generalment són obra de joves escriptors que en política segueixen les corrents més ultramontanes, i que la nostra societat admira com a fervents catòlics inscrits en les congregacions dels centres i col·legis religiosos.

Es en aquests periòdics pornogràfics i de potin, finalment, on han anat a raure totes les glories literàries del noucentisme i de la colla del ram, i és des d'allà que s'insulta grosserament a la gent més digna del nostre renaixement polític i literari.

No és que ens planyem d'això pels seus efectes, al contrari. Car en el primer cas, vol dir que certes glòries ja no es poden prendre en serio sinó des d'un setmanari pornogràfic o de caricatures; i en el segon cas, ve a ésser un honor per un culte escriptor i digne ciutadà, que es malparli d'ell des d'aquelles llordes gazeetes escrites sota l'influència del deliri veneri o del spleen que engendra la gauduleria...

de Murat o de Massena. Però veurem infinites vegades repetida l'escena que cada dia els diaris ens conten d'un francès ferit a qui el metge pregunta si no li farà res que a vora d'ell curin també un ferit alemany.

— Què? Un boche? Un alemany de debò! Gràcies a Déu que tindrà el goig de veure com són fets.

Havia entrat en tres batalles, va ésser ferit i només coneixia els alemanys... de nom.

La guerra és banalitzant i perd la seva poesia. Déu meu! Quantes il·lusions, com aquesta, encara veurem desflorar-se i marcir-se!

La zona neutral

Fantasmes

Sembla talment que guerregen fantasmes aquests anticatalans que's desfan en impropis contra la nostra terra, des de les bandes de ponent.

La zona neutral ha encès una campanya d'odis interessats contra Catalunya. De Castella i d'Aragó, particularment, ens venen escumes insensates. Poques vegades havíem assistit a un esclat de passions tant cruentament desbordant-se en una boja campanya anticatalana.

Però lo curiós és que aquesta campanya no té cap fonament de realitat: sembla que combatin fantasmes. Encara no existeix el projecte, no s'ha formulat el projecte que les Corts han de discutir i ja mil tòpics gratuïts i fantasiosos són temes de furioses polemiques entre els elements anticatalans que avui es mouen arreu d'Espanya.

Ni aquells temps que els partits patriòtics de Catalunya formulaven amb estridència el clar de guerra les reivindicacions autonòmiques, havíem assistit a una tant embogida campanya. Serà potser que'l redreçament de la personalitat política de Catalunya interessa menys a aquesta gent que l'afirmació de la personalitat econòmica?

Els empirismes, en aquest país d'oratories líriques, són sempre ben acollits. Però quan darrera dels ideals s'hi amaga la força virtual d'una voluntat i d'un poble que sab i pot, si vol, imposar la justícia de les seves demandes, aquest país de retòrics s'esvera i clamoreja.

Amb el federalisme va succeir lo mateix. El mestre Pi i Margall escampava les seves doctrines i el seu sistema filosòfic i polític enamorava a les multituds sense aixecar rezel en la susceptibilitat patriòtica espanyola. Però quan els catalans varen convertir els doctrinarismes pi-margallians en bandera partidària, llavors va sorgir el clam del centralisme contra la nova política que titllaven d'antipatriòtica.

També ara amb la zona neutral s'ha repetit el cas. Mentre la zona neutral va ésser una aspiració empírica de Catalunya, tothom, enllà de la nostra terra ho acceptava a grat; però quan els anticatalans ens hem decidit a fer prevaldre la nostra justícia, allavors se mou la més boja campanya de que tenim memòria, fins a poder-se escriure impudentment aquesta suprema injúria que un orador va proferir en un discurs a l'Ateneu de Saragosa:

«DE IGUAL MANERA QUE HAY BANDOLEROS QUE SALEN AL CAMINO A ROBAR A LOS VIAJEROS ACADALADOS, ASI HAY REGIONES QUE SALEN CON EL TRABUCO A LA SENDA DE LA FELICIDAD PARA ASALTAR A SUS COMPANEROS.»

Una campanya feta a base d'odis semblants, no té raó, i és en ella que fundem els catalans l'èxit de la nostra justa i serena demanda.

Potser encara serà un bé per nosaltres que abans de teneixer el projecte de zones franques, l'odi a Catalunya inspiri aquesta campanya abominable. Així, quan el projecte vingui ja ho hauran dit tot, i a l'hora de la discussió, quan se tracti de números i raonaments, i no de crisis emmudiràn per sempre més les males llengües.

CANÇONER

LA MORT DE LES VIOLETES

Les papallones i les violetes
s'han fet a l'ombra d'últim patit;
les unes tristes, les altres soles,
s'en van i es queden,
suren i naden...

Les papallones per l'horitzó;
Les violetes al vègued

Els fets s'acosten. Les nits baronies
dels jorns pròxims ara vindran.

Aden violetes i papallones!

Amb les diades
fredes, gelades

Les papallones no tornaran

Les violetes no moriran.

ELS SUSCEPTIBLES

«Es ella... la perduda».

Així ho han dit aquells solennement;
aquells a qui ella en va implorava ajuda
abans del nacement.

Li negaven l'abrig, el plà i el sostre,

i ha anat a raure al fang;

i s'ofenen de que's esquivi el vostre

amb esquivos de sang.

Si teneu que us allargui encara la brasa

aparteu-vos, com feu a ben segü;

mez no insulteu, no maleïu sos passors;

pregunteu-vos primer si sou capassos

de redimè a miquí.

A. BORI I FONTSTÀ

Aquell que ajuda a viure la premsa catalana, fa més propera la consecució de l'autonomia de Catalunya. Suscribiu-se a

EL POBLE: CATALA

La túnica de Crist

Un minyó insolent que cobra de la Diputació de Barcelona, surt furient des de les planes del confrare regionalista, a la defensiva... de la Diputació de Barcelona.

Es el mateix polític joca-floralec que els regionalistes ataca contra els vocals associats, contra la «casolateria» i la classe mitja barcelonina, en una inconscient fal·lera destructora i injuriat: ve a ésser un home de palla, un testa-ferro que fa de periodista-polític.

Invoca l'atrabil·lari articulista del confrare, el sagrat nom de la patria. És l'eterna canya dels pescadors en aigües tèrboles, és l'hak... i suspecte d'aquesta gent que amb el nom de Catalunya per aval, venen usdefruit de totes les ganges burocràtiques de vela i de nova creació regionalista.

El tresor financer estrepitos de la Lliga a la Diputació provincial de Barcelona, vol amagar-lo aquest minyó que cobra de la Diputació provincial amb la bandera immaculada de Catalunya. Ja és massa, així!

Ara que la Diputació vol arrendar el contingent provincial — sempre n'han sigut amics els regionalistes d'aquests monopolis entregats a empreses particulars, quan els administren les corporacions públiques — els dol a la gent de la Lliga que's bons ciutadans de Barcelona surtin a la defensa dels cabals de la ciutat, menaça per l'insubornable veritat de la política burocràtica dels regionalistes a la Diputació provincial.

I tot seguit són titllats insensatament de anti-catalans tots aquells qui no estan d'acord amb la bogeria financera del regionalisme provincial. Sempre, per ella, la bandera de la patria els ha servit per cobrir l'averada mercaderia d'aquestes ganguetes, entre altres es que sentim a recordar:

La del Park de Montjuïc.

La dels terrenys del Tibidabo i del Guinardó.

La de la reversió dels tramvies.

La del ferro forjat.

La de les canyerres de ciment armat.

La de les escambraries.

La de l'indemnització al comte de Sant Joan de la Vilella.

Etc., etc., etc.

La bandera de Catalunya, va resultant per a aquesta gent, una mena de túnica de Crist en mans dels centurions...

ECOS

AQUELLA puntada de peu de que parla la composició de don Joan Alcover, que varem publicar en els «ecos» d'ahir, ens ha suggerit, a nosaltres que som tan aficionats als textos, el record del següent passatge, poc divulgat, d'en Bernat Metge. Emperò, hem de advertir que l'original és en vers, i està escrit en la llengua arcaica dels trovadors provençals, següent la moda del temps.

El passatge, en català d'ara, diu així:
«Molt n'hi ha qui passarien a degolla per un flor tot son linatge, i canons mal a tothom en quan per ells sia d'alguna profit; emperò, quan ja tenen fent el sac i deu ha vist que se són enfilats tan amunt, es estimba, i fan un salt tan gran, que s'hi trenquen coll i cames, i ho perden tot, i romàn la llur fama denigrada per sempre més».

I, prou, de textos per a avui.

LA FESTA DE L'ARBRE OBLIGATORIA.
Per fi el Consell de Ministres, a proposta del Governació, ha decretat que siga obligatoria en cada terme municipal, la celebració anual de la Festa de l'Arbre.

A pot veure's com de les belles iniciatives populars, els nostres governants n'han sabut treure ben sabies conseqüències.

L'apreci als arbres, l'amor a la Natura, l'ha d'ésser inat en l'instint de les noves generacions, puig l'abundor dels temps futurs està en consonància amb la riquesa espiritual dels nostres infants.

Així creixien les glòries generacions exemplars de les repúbliques gregues».

EXEMPLE.
«Marxar» també ha triomfat al teatre Nou. Com triomfaran en els teatres del Paral·lel, totes les representacions que tinguin per model l'art i la bellesa.

Mor el gènere xic amb les seves grolleries de xicots i toreros, en el Paral·lel quedarà refugiada l'excusa vida del nostre teatre autòcton. I una vegada més s'ha de creure que l'ànima popular s'adapta fàcilment a tot lo que manifesta la noblesa de sentir i pensar dels autors escrupolosos en les produccions destinades al gros públic.

FRANZ LEHAR, PRESONER.

Per la «Gazeta de Francfort» ens enterem que l'il·lustre compositor Franz Lehar, arriscat oficial d'una companyia austríaca, ha caigut presoner dels russos.

URBANITAT.

A l'Ajuntament hi ha montat un servei telefònic, encomanat a la guarda urbana. Des d'una dependència de la Casa Truquet, i us contesta l'urba de servei. Aquest acostuma ésser un guarda de ven ferrenya, aspre. Amablement li don el número amb el qual desitjau comunicar, i l'home us contesta amb un Buena set, esferidor.

La resposta no té res de particular, encara que nosaltres desitjarem que'l bon urba del servei telefònic municipal, la canviés per una altre més catalana, sobre tot, amable i cortès, nos mica més urbana.

Dr. Serrallach VICE PRIMER SECRETARI I BONTAT 12 a 216 a 9. Polat, 40.

Consulta econòmica, de 7 a 9. Jovellanos, a. 9

EL POBLE: CATALA a la guerra

(Del nostre redactor En Frederic Pujolà i Vallès)

Els mistos d'esca

Explicar lo que són els grà d'anís i el pinyó quan els exemplars de que's disposa per a l'explicació estan recoberts de sucre, no és cosa gaire fàcil. El tast dels exemplars dificulta la lliçó de coses, car els deixebles tenen inclinació a endevinar pel gust lo que sols la visió pot fer capir. Però a la guerra com a la guerra; i un pinyó i un grà d'anís amb tot i ésser coses tant petites, encloven tantes imatges evocadores que les dificultats són fàcilment vençudes per la bona voluntat dels oients i la millor qualitat dels productes sotmesos a descripció.

La tasca, doncs, que'm va imposar la obertura d'un dels paquets que vaig rebre per Nadal, fou a més d'adaptable fàcilment acomplerta. Però el més profund dels nostres caricaturistes — i amb aquest mot crec haver-lo anomenat prou clarament — a la delicada amistat del qual me va enviar el paquet, va tenir a bé, amb un sentiment junt de les necessitats de la campanya i una senzillesa elegància en la manera de recordar el terror — va tenir a bé encloure en el paquet, un grapat de llibrets de paper de fumar de «jaramago», i un altre de paquets de mistos d'esca.

Se prova que un paper és fet per a

fumar tabac, varagolant-se una cigarreta. El dubte resta; però aon hi ha dubte no hi ha convicció. Fer creure, però en aquestes terres d'humitat que lo que nosaltres coneixem com a mistos d'esca és una cosa feta per a entendre's i encendre, és totalment impossible i vaig haver de renunciar. Gratarem sobre fusta, sobre ferro, sobre pedra, sobre llauana; tot inútilment. La sola manera d'encendre'ls era acostant-los al foc. I com jo me vaig callar, el que a casa no s'encenen amb major facilitat, tot-hora restà convençut de que les teies eren una mena de paper d'Arménia destinat a perfumar les habitacions.

Els homes judicaren l'olor i no ens alabaren el gust en materia de perfums darrera de lo que el meu amor propi ofès va reemplaçar la conveniència per a una nova època de menys humitat i vaig citar el mes de juny. Que vaig haver dit! Un home que fins aleshores se havia mantingut silenciós va obrir la boca: — Oh m. alors! Tu vas nous f. le café avec ton mois de juin!

I vaig haver de presentar les meves excuses i embutxacar els meus mistos d'esca.

FREDERIC PUJOLÀ I VALLES
Gener de 1915.

IDEARI

RES mes encisador que les escenes de Nadal pels campaments de la guerra gran i pels hospitals que venen ressonant les revistes angleses i franceses. Quin sens fi d'anècdotes, unes de grotesques i altres, la major part de ben tristes! Quantes curioses i anònimes escenes que no dirà l'historia i que no més sabem pel ràpid esboç del cronista!

Però, més que les escenes de Nadal en les trinxeres i en els asils on guarden els ofens de tant carnatge, es encantadora en la seva simplicitat la de una petita cambra d'hospital, sobre'l llit de un ferit greu que no's pot moure pas d'entre les robes blanques del seu llit puríssim que cuiden les fines mans d'una infermera elegant i distingida en el seu habit de lli i en la palcre còfia que amaga els seus cabells.

Imagíneu aquesta cambra. El ferit no pot

Un noucentista rematat

LES ONZE PORTES

GRANS MAGATZEMS DE MOBLES

Ronda de Sant Pau, 56, xanfrà al carrer de la Cera
Mobiliaris de totes classes.-Des de lo més sumptuós a lo més modest.-Especialitat en mobiliaris per a nuvis

LES ONZE PORTES

DORMITORI COMPLET

Llit matrimoni.....
Armari de lluna.....
6 Cadires.....
1 Taula de centre.....
1 Taula de nit.....

130 ptes.

menjador COMPLET

1 Buffet.....
1 Taula.....
6 Cadires.....
2 Quadres fruiters.....

100 ptes.

JOC DE RECIBIDOR

1 Paraigüer.....
2 Banquetes.....
2 Quadres.....

50 ptes.

Ronda de Sant Pau, 56, xanfrà al carrer de la Cera

Pastilles Alemanyes

DEL PROFESSOR SWANTER DE BERLIN

TOS REBELD, BRONQUITIS, ASMA, ENFISENA, CATARROS, PULMONIES, ETZ.

Heus aquí els elements integrals de tan maravollosos pastilles, Trihd, Trem, Fenil, Metan, Oxisulf, Ant. Bls. T. Biol. En. Sach i Escip.

Així com una bomba a l'escalar i repartir-se en mil troços, destrueix tot lo que troba al seu entorn, així obren en l'interior de l'organisme les Pastilles Alemanyes, destruint al moment tots els gèrmens morbosos que l'infecten. En efecte, calmen com per art de màgia, la Tos més rebel, tan si és humida com si és seca, curen amb meravollosa rapidesa la Bronquitis rescat i crònica, evitant la sofocació o disnea; per a les Pulmonies són el medicament ideal per descongestionar els pulmons i cicatritzar les seves úlceres, constituint el preservatiu infalible contra el Bacil·lus de Koch (Tisis). El malalt que sofreix de les vies respiratòries, al es que, realment vol curar-se, deu usar les maravolloses Pastilles Alemanyes amb la seguretat de que serà el millor propagador de les mateixes, agraït dels seus resultats.

A 1'50 ptes. caixa en totes les farmacies i Centres d'Especlífics d'Espanya i en el carrer de Vilanova, 1, Farmacia (davant Arc Triomf) Barcelona

Magatzems
BARCELONA: Call, 13 i 15-16-17-18
MANRESA: Born i Sant Domingo

JORBA

NOVITATS per a SENYORA i CAVALLER

Les espléndides
seccions i tarifes
de preus dels:
Magatzems Jorba
sempre són imi-
tades, però ja
mai igualades:

LLANERIA-LLENCERIA
CAMISERIA
PERFUMERIA
RELLOTJERIA
SASTRERIA
SEDERIA
SOMBRERIA
ORNAMENTS SAGRATS

ARTICLES DE CAMP I VIATGE

Gran assortit en mosqui-
ters, persianes, guarda-
pols, sacs de viatge, maletes, binocs de camp, faldilles, refai-
xos, bates, perfumeria, matalassos, sombrilles.

UROMIL

CALCULS - ARENILLES - CISTITIS - OBESITAT

Poderós anti-reumàtic absolutament inofensiu

L'UROMIL aconsegueix curacions ja mai assolides amb preparats de LITINA, PIPERAZINA, etc. en malalties rebels a tot tractament. L'UROMIL produeix immediatament un augment d'orina, purifica la sang, tonifica el cor, desinfecta les vies urinàries, redueix els càlculs, facilitant la seva expulsió. Es lleugerament efervescent i no exerceix la més insignificant influència perjudicial per a l'estómac, encara que's prengui en dosis elevades. Els anàlisis de l'orina, al pocs dies de prendre l'UROMIL demostren científicament que és incomparable per a dissoldre l'excés d'àcid úric i curar totes les manifestacions de la DIATESIS ÚRICA, les conseqüències de la qual són l'ARTRITISME, GOTA, COLICS NEFRÍTICS, CALCULS, ARENILLA, OBESITAT, etc.

Bodes i bateigs

Capces i bosses per a dolços. Preus molt econòmics. FABRICA DESPATX carrer de Sant Pau, 38

AUTO-SIFON

En totes les cases se pot preparar instantàniament l'aigua de Seltz.

Auto-Sifon cristall de Bohemia de cabuda i litre:

Pessetes 9

Les cargues sols costen 10 cèntims.

Enviant 14 pessetes se remet franc d'embalatge un

Auto-Sifon, 12 càpsules i un estoig.

En petites poblacions amb 200 pessetes de capital se poden vendre al públic aquests Auto-Sifons

amb un benefici de 5 pessetes diàries.

NOU INVENT

Petit aparell per a carregar instantàniament

les cambres de bicicletes i motos.

Dóna a les gomes un 50 % més de duració.

Cada carregada sola costa 5 cèntims.

Enviant 8 pessetes se remet un aparell RAC-

CORD i 12 càpsules i un estoig.

ANTONIO ALTISANT Portaferrissa, 22 pral.

BARCELONA Aparat 2

Aparells parlants,
discos i rotllos autògrafs
COMPA, CANVI, LLOJER
New-Phone, Ampio, 35-36-37-38-39-40-41
Isidorn Plaça Trilla, 4, Gracia

ES COMPREN tota classe
de mobles,
pianos, calces per a capitals i objectes variats.
Carrer Boqueria, número 47

E. A. B. C. Hospital, 36
Màquines per a cosir, garantides
Des de 30 pessetes
Accessoris i reparacions

DINER en 2ª hipòtesis i sobre valor
desdoblant per 100 anyal, en lli-
tres, propietaris, industrials i comercians.
Des de 10 ptes per 100 al mes.

DINER en 2ª hipòtesis, usufructu, par-
ticular i sobre gènere, pianos,
carruatges i tota garantia que convia al Re-
ble Santa Mònica, 4, entresol.

ESQUELES MORTUÏRIES
SEN'ADMETEN AN AQUESTA IM-
PREMTA, FINS A LES DUES DE
LA MATINADA

Unión Empresarios de Pompas Fúnebres, S. A.

Servei Municipalitzat

En virtut d'haver comensat amb fetxa 8 del passat juliol, el nou règim municipal relacionat amb es serveis de pompes fúnebres, aquesta Empresa posa en coneixement del públic que essent la concessionaria del Excm. Ajuntament per a la prestació de dits serveis, ha establert a seva Central, oficines, sucursals i estafetes en els següents punts:

Central, oficines, fàbrica i tallers, carrer Camp Sagrat, núm. 24, telefon, 2691

DISTRICTE 1.ª SUCURSAL, SANTA BÀRBARA, 13
" 1.ª ESTAFETA, WAD-RAS, 236.
" 2.ª SUCURSAL, ALTA SANT PERE, 78
" 3.ª " PALLA, 8
" 4.ª " LAURIA, 49

TELEFON 1895
" 8238
" 1767
" 949
" 2643

DISTRICTE 5.ª SUCURSAL SANT PAU, 72
" 6.ª " ARIBAU, 17
" 7.ª " CANONGE PIBERNAT
" 7.ª ESTAFETA, BLAY, 56
" 8.^a SUCURSAL, TORRENT DE L'OLLA, 133

TELEFON 1917
" 2490
" 6104
" 3400
" 7757

DISTRICTE 8.^a ESTAFETA, SAN GERVASI, 5
" 9.^a SUCURSAL, SANT ANDREU, 201
" 9.ª ESTAFETA, MAJOR, 27 (HORTA)
" 10.ª SUCURSAL, CLOT, 59

TELEFON 7809
" 8265
" 8099
" 8234

En tots els prerrelacionats locals, serà el servei permanent tenint de dirigir-se a qualsevol d'ells, sigui personal o telefonicament els avisos de defuncions, per a l'immediata prestació del servei.

Al mateix temps prega la Empresa concessionaria, se dirigeixi a les oficines qualsevol reclamació a que pugui donar lloc la implantació i desenrotlló del nou règim municipal establert, puix així serà deguda i immediatament atesa i subsanada qualsevol deficiència.

**Centre d'ensenyança com-
pleta mercantil i de Idiomes**

agregat a la Academia Cots, car-
rer Cucurulla, Plaça de Santa
Agna.-Per
a inscriures,
Màquines de calcular i Geografia comercial.

5

pessetes mensuals per assignatura, una hora de classe diària.
3 hores, 10 pessetes; 6 hores, 15 pessetes, Reforma de lletres,
Ortografia, Càlcul mercantil, Correspondència comercial, Te-
neduria de llibres, Taquígrafia, Menegrafia, Llenguafonies;

Explicacions individuals i sempre constants.

Demanat el follet.

Dr. Masachs Roura

Màlalties del sistema nerviós, de la pell i secretes. Tractament modern de la impotència
Masachs Roura, Consulta de 12 a 14 hores, Rambla de les Flors, 13, pral, primera